

1./

Kossuth Lajos kalapjára,
Rásütött a nap sugara,
Ha még egyszer azt üzeni,
Mindnyájunknak el kell menni,
Éljen a magyar szabadság,
Éljen a haza!

60

10./

Nem kapálok, nem kaszálok,
Inkább fazekas-inasnak állok,
Kávés bögréket csinálok,
Miből a lányok kávéznak.

Kicsi bögre, nagy füle,
Nem fér bele a zsebembe,
Le köll a füléből vágni,
Babám el köll tőled válni.

Kicsiny ökör, nagy a járom,
Kicsike még az én párom,
Három évre vagy kettőre,
Állozz az én gyöngyvirágom.

11./

Ez a templom szép helyed van,
Mer afalu közepén van,
Körös-körül márványcsipke,
Rászállott a vadgerlice.

Ne sirj, ne sirj te vadgerlice,
Visszajön a te párod ide,
Nem kell nékem senki párja,
Csak az enyim el van zárva.

El van zárva, de erős zár alá,
Ferenc József fegyvere alá,
Kaszárnya kapu repedj meg,
Te meg babám szabadull meg.

Szabadulnék, ej de nem lehet,
Kitöltöttem a három évemet,
Egyet töttök a hazámér,
Kettőt meg a kedves babámér.

3144
KISRAJCSÓ

12./

Budapesten megszólaltak a harangok,
Kisrajcsóba nyergelik a lovamat,
Három napi széna fel van pakolva,
Adj egy csólkot kisangyalom az utra.

Nem adhatok csólkot öreg bakának,
Mer nem vádol el engem babájának,
Mer ha engem oly igazán szeretne,
Maga mellé a nyeregbe ültetne.

Gyöngge vagy még kisangyalom a lóra,
Táncol a ló, könnyen lejesel róla,
De ha egykor én ülök a nyeregbe,
Táncolhat az a csillagos egekbe.

Rajcsó körös-körül magyar huszárral,
Száz lépésre tőlük a gaz ellenség,
Varsó alatt ugy dörögnek az ágyuk,
Még a föld is megrendül a hangjától.

Noha mégis gyilkos golyó eltalál,
Arra kérlek fölnevelő jó anyám,
A siromra ne tegyetek koszorút,
Csak a harang szóljon mély, bus szomorun.

Én meg pedig fönn a szép menyországba,
Ott leszek a jó Isten katonája,
Jaj, de szépen énekelem ezt a dalt,
Áld meg Isten, véd meg Isten a magyart.

13./

Ihajja Vidámházán megkezdték az aratást,
Elvágta a fogolymadár jobb szárnyát,
Fogolymadár jaj, de bus a szárnyájér,
Ihajja én is bus vagyok a kedves babámér.

Ihajja intező ur, ha felül a lovára,
Elvágat a kepésaratójához,
Én Istenem fejbe lövöm magamat,
Ihajja, mit adok a kepésaratóimnak.

13./

Vidámházi harangkertbe kinyillott a rózsa,
Annak minden levelei lehullanak róla,
Rózsalevél takarja a kötényemnek a szélit,
Csókolom a barna babám piciny szája szélit,

Ha kiáálok a vidámházi magtár ajtajába,
Arra járnak el a lányok ölelem sorjába,
Magas sarku a lakcipóm elmerül a sárba,
Vidámházi béres tahó mast látsz utoljára.

"Vidámháza Öreglakon belül van, a somogyvári grófnée volt.
Mikor szoktak hazajönni a munkások ezeket a dalokat szokták
énekelni. ⁶ Sko/ Sokan voltunk egy csoportba, 80-90-en. Egy
tálbu ettek. Sokszor már az enivalóér verekedtek."

..... buzakalász, le kell aztat vágni,
Ezt a csinos barna kislányt el akarom venni,
Ha jaz Isten megengedi, babám, te leszel a párom,
Hogy keblemre öleljelek azt én alig-alig várom.

Megérett a fehér szőlő le kell aztat szedni,
Ez a csinos barna legény el akar most venni,
Ha az isten ugy akarja, egymáséi fogunk lenni,
Nem parancsol apánk, anyánk, mer szeretni tudunk.

16./

Harangoznak a toronyba,
Megy a kislány a taróra vasárnap,
Ne nézz babám pogánynak,
Nincsen a képesnek vasárnap.

De nem is volt, de nem is lesz,
Még a buza a lábán lesz, vasárnap.
Harangoznak a toronyba,
Elmegy a lány a templomba, vasárnap.

Ne mondja senki, hogy pogány voltam,
A tarón imádkoztam,
Elfogyott már a sok kéve,
Eljöhettek a misére, vasárnap.

Ne mondja azt senki se,
Hogy pogány vagyok,
Elfogyott már a sok kéve,
Eljöhettek a templomba, vasárnap.

17./

Béreslegény mezitláb ment szántani,
Itthol hatta az ekéjét vasalni,
Kilenc kovács recece, nem birtam megvasalni,
Egy sem tudott rózsás patkót csinálni.

Béreslegény ne rakd meg a szekeret,
A vellanyél föltöri a kezedet,
Fából van az sejhaj, vellád nyele, nem nádból,
Föltöri a tenyeredet csunyábu.

18./

Aradi vár, aradi vár,
Hősök nyughelye,
Tizenhárom magyar vitéz
temetője.

Abba nyugszik tizenhárom
Magyar vitéz,
Ki a magyar szabadságért,
Megalni kész.

Felsütött a ragyogó nap fénysugára,
Jertek elő hős magyarok a halálra ,
Számotokra nincs irgalom, nincs kegyelem,
Számotokra páros csillag lesz fenn az égen.

"Szinészektü tanultam, 1908-ba. Akkor voltam második osztálos
kértek édesanyámtu engemet színészek. Azt mondták neki lo ezer
forintot adnak értem, csak adjon oda. Pesti színészek voltak,
azt nem tudom milyen darab volt."

15./

Föltötték a szűz koszorút
A menyasszonynak,
Mely szomoruságot okoz,
Menyegzős háznak.

Ne sirjatok jó szülék,
Mer ennél szebb menyegzőt,
Nem láttatok,
Hát halljátok most a teremtet.

16./

Én is vőlegény vagyok,
Már indulni akarok,
Most jöjjön a násznépem
Szomorú menyegzőre.

Én is szép rózsza voltam,
Még én életbe voltam,
De már most hervadtam,
Jászkoporsóba szálltam.

"Ezt is fiatalkoromba hallottam. Ez megtörtént. A nagyanyám
sokszor elmesélte."

3139

11./

Kossuth Lajos édesapánk,
Felesége édesanyánk,
Azért vádolt el fiának,
Mert beálltam katonának,
Éljen a magyar szabadság,
Éljen a haza!

Kossuth Lajos író-diák,
Nem kell annak gyertyavilág,
Megírja ő a levelet,
Egy ragyogó csillag mellett;
Éljen a magyar szabadság,
Éljen a haza!

Esik eső karikára,
Kossuth Lajos sirhalmára,

67

Valahány csepp esik rája,
Annyi áldás szálljon rája,
Éljen a magyar szabadság,
Éljen a haza!

12./ Rákóczi bujdosó-dala

Kitárom reszkető karom,
Ölelni földedet,
Melyre záporként hullatom,
Fiui könnyemet.

Szülőtidben csalatkozám,
Te hü, s igaz valá hazám,
Hazám, hazám, hazám,
Szegény magyar hazám.

Bujdosó utam ha elvisz,
Hazám határiból,
Maroknyi port viszek velem,
Siromba vánkosul.

Igy bármi távol ég alatt,
Tőled nyerem nyugalmamat,
Hazám, hazám, hazám,
Szegény magyar hazám.

"Ezt még az iskolába tanultam. Itt a Füstös István vót az igazgató-tanító. 912-be álltam ki az iskolábu, akkor vótam 12 éves, mer mi csak 6 osztált tanutunk, de attu mi igen sok ilyen régi dalokat tanutunk. Ki szoktunk mennyi így nyári időbe iskola szünet előtt, kirándutunk a rétekre, vagy az erdőre, az mivelünk mindig danutatott. Meg a templomba is. Bevezetett bennünket minden pénteken délután, és ottan. Azt is mondta az uramnak mikor férhő mentem, "éviszed az orgonának egyik siptyát."

5. /

Három hete házasodtam,
Jaj, de nagyot csalatkoztam.

67

Sej, dinom-dánom mig élek is bánom,
Hogy megházasodtam.

Feleségem ojjan trotyli,
Nem bírja a gombot nyomni.
Sej, dinom-dánom mig élek is bánom,
Hogy megházasottam.

Reggel fölkel nyóc órakor,
Feje ojjan, mint a bokor,
Sej, dinom-dánom mig élek is bánom,
Hogy megházasodtam.

A szemébe ojjan csippa,
Mint egy közönséges kukorica,
Sej, dinom-dánom mig élek is bánom,
Hogy megházasottam.

A fejébe meg ojjan tetű,
Mind egy közönséges nagy A betű.
Sej, dinom-dánom mig élek is bánom,
Hogy megházasottam.

Kenyeret is jól tud sütni,
Ötször, hatszor befűtt neki.
Sej, dinom-dánom mig élek is bánom,
Hogy megházasottam.

Ötször, hatszor befűtt neki,
Mégis süttelen szedi ki.
Sej, dinom-dánom mig élek is bánom,
Hogy megházasottam.

Gombócot is jól tud főzni,
Tegnap üttem, máma nyögtem,
Sej, dinom-dánom mig élek is bánom,
Hogy megházasottam.

Somogysámson, 1973.

Bogdán György, 1956.

Együd Á.

3139

1./

Elindultam hosszú utra,
Hej, de eltörött a kocsim rudja,
A kocsiba rud is kéne,
Nekem még egy asszony kéne.

Erdő, erdő de magas vagy,
Babám tőlem de messze vagy,
De ha ja zerdőt levágatom,
A babámat megláthatom.
Lá, lá-lá....

2./

Jaj, de ha bemegyek az erdőbe,
Jaj, de fejszét fogom a karonra,
Jaj, de belevágom egy élő fába, jaaaaj!
Rám hajlik az egész ága.

De itt egy árok ugornom kő,
Jaj, de szép asszonnak köszönöm kő.

Jaj, de köszönöm kő ha lehetne,
Jaj, de ha az urát nem szereti.

Bogdán Erzsébet, 1952.

1./

Minden ablak alatt
Ej, de páros a sílófa,
Ej, de csak a miénk alatt,
Ej, de páratlanul élték.

Ej, de verd meg Isten, verd meg,
Ej, de a szeretőm anyját,
Ej, de elrabolta tőlem,
Ej a legszebbik lányát.

2./

Ej, de eladom a ruhám,
Jaj, de haza fogok menni,
Jaj, de haza fogok menni,
Jaj, de át fognak ülni.

Ej, de lám megmondtam ember,
Jaj, de eriggyél dolgozni,
Jaj, de éhesek a rajkók,
Aj, de mer kevés a

Ej, de vettem egy kenyeret,
Jaj, de meg egy kiló kolbászt,
Ej, de örünek a rajkók,
De a kiló kolbászhoz.

Ej, de ha bemegyek a kocsmába,
Ej, de tíz liter bort duplát kérek,
Ej, de mind a tízet duplát kérem,
Ej, de ott látom a feleségem.

Kiért elfárodтам.

Ezen idegen országban,
Sokat siránkoztam.
Vadvirágból koszorút,
Sirjára fonok most.

Én is megtaláltam apám,
Kiért fáradoztam.
Kire kegyes sorsom,
Mindig rábízhattam.

De már a föld alatt vagyok,
Most lettem csak árva nagyon.
Ha csak a jószívű népek,
Nem lesznek pártomon.

4./

Nem puszta siromon,
Elveszett bajtársim teste lesz a vántosom,
Ahova le fognak tenni, nem burul fölém ott senki,
Senki aki él, a tavasz sem fakaszt rám zöldet,
Elhordja rólam földet messze majd a szél.

3139

74

..... soha, soha se,
Te sem látod, hogy éppen könnyes a szemem,
Nevedet hiába, mondom,
Véremet hiába ontom, [↑]
A harcok mezején valahol tetőled távol.
Ott ahol senki se gyászol, ott halok meg én.

3139

75

Kacolyi templom szép helyen van,
Mert a falu közepébe van , ha, ha , ha,
Tetejébe arany csipke,
Rászállott egy busgerlice , ha, ha, ha
Busgerlice volnék,/
Ha én busgerlice volnék,
Babám ablakára szállnék , ha , ha , ha,
Mindig csak ezt dalolgatnám,
Ébren vagy e már kistudicám,
Ébren vagyok nem akuszkok,
Most is rólad álmodozom, ha, ha,

Hogy ne fájjon a szived nagyon,
Szerettelek kisangyalom nem is tagadom.

Szerettelek sok ideig,
Nyolc órától , félkilencig, he, ha he,
Hogy ne fájjon a szived nagyon,
Szerettelek kisangyalom nem is tagadom.

A következő borospincéi dalokat, köszöntőket a pincésnél szokták
amikor beszementek a komák, aztán ott mulatoztak, körülülték az
asztalt, aztán így szokták egymást köszönteni:

Három fehér szőlővesező, három fekete,
Dicséretesek az Ur Jézus drága szent neve,
Komámuram iszik most, néki örvendezzünk most,
Le-le-le fenéig, le-le-lefenéig, le, le, le.

Ekkor ki kellött inni fenéig a borospoharát. Mikor kiitta akkor
meg kórusba mondták utána:

Most ivott ő kedvére,
Válják egészségére.

Utána akkor ujbu elkezdtek énekelni azt a három fehér szőlővesező-
szót. Ez így ment sorba mindnek kellött inni. Akkor a következő
megin így volt, körülülték az asztalt a borospincébe és ottanék
énekeltek.

Elment Szent Péter Rómába,
Botját vette a vállára,
Botja végén kulacs vót,
A kulacsba jó bor vót,
Isten a Jánost éltesse.
Az árokba fektesse,
Onnan ki se engedje,
Trala-la-la -la-la,
Isten a Jánost éltesse,
Az árokba fektesse.

Akkor aztán ki kellött neki inni fenéig a poharat, Mikor már meg-

unták ezt, akkor egyet lefektettek a pince fenekire, pince földjire, letakarták kabáttal a többiek meg körülállták aztán elkezdtek neki énekelni:

Ha én abba a mélységes nagy pincébe bemehetnék,
Abból a nagy 180 hektós hordóból egyet kortyinthatnék,
Addig innék még a fogam ki nem ázna,
Még a szőlőmag a hasamba ki nem csirázna.

Hallod-e te Ferkó néked a bor nem jó.

Akkor aki levót takarva fölugrott, elkiáltotta magát, hogy: De-honnem!

Jaj , de szegénynek születtem.
Sok rajko sir körülöttem,
Olyan nagy az adósságom,
Majd lenyomja nincs.....

Jön a bíró , végre-hajtó,
Nem kérdezi hány a rajkó,
Összeszedi a párnámat,
Mind elviszi a buzámat.

Itt az idő szántani kő.
De a kocsim is szerteszét,
A kereke a bírónál,
Oldala a kocsmárosnál.

Itt a tavasz szántani kő.
De az ekém még szerteszét,
Vetőmagom nincs a zsákba,
Mind elvitték adósságba.

Nem tudom én mi a jele,
Jukas a házam teteje,
Olyan nagy adósság nyomja,
Rámszakad a gerendája.

Este van már feküdni kő.
A sok rajko vacsorát kér,
De nincs neki vacsorája,
Az ágyába nincs párnája.

3./

Viszik a menyasszony sejem ágát,
Csengős kocsin viszik a párnáját,
A ládája tele, teles-tele,
Csak a szive vágyik visszafele,

Gyöngy koszorút tesznek a hajára,
Arany gyűrűt húznak az ujjára,
Esküvőre indul, indul, indul,
Szeméből a könnye is kicsordul.

Anyám, anyám kedves édesanyám,
Te voltál a felnevelő dajkám,
Leányságomnak hej, de nagyon örültél,
Engem e más házához fölneveltél.

6./

Alig várom, hogy a nap lenyugodjon,
Hogy az égen páros csillag ragyogjon,
Ragyogj csillag párosával sokáig,
Kísérj el a szeretóm kapujáig.

Zöld pántlika a harisnyám kötője,
Legény legyen, aki aztat megkösse,
Zenyimet is megkötötte egy barna,
Az zárja le a szívetet a sirba.

- Az istóriások szegényebbek vótak, szegény rokkantak, akik
énekelték, aztán ezért pénzt szereztek. -

80

3./

Sütött a nap sugára,
Az aradi vártömlöcnek bezártára.
Szánja azt a tizenhárom magyar vitéz,
Ki a tömlöc fenekén már halálra kész.

2./

Órmester ur fekete subája,
Barna kislány huzódik alája,
Mennél jobban huzódik alája,
Annál jobban kilátszik az enc,fej,árej,fir
A fehér lábaszára.

Egyszer láttam Ferenc Jóskát Budapesten a Vörös téren. Fehér,
szürke lovon állított oda, egy ispicórtunk vót akkor. Oda jár-
tunk gyakorlatra...

82

3137

3139

2./

.....

Ostor a kezében,
Kihajtja a szép fogatját,
Megkezdi a nagy szántását.

Rossz kenyér van a kezében,
Nem a kukorica kenyér van a kezében,
Minél több ekehajtást csinál,
Annál több búzakenyér van a kezében.

Búzakenyér elosztandó,
Mer aki nem dolgozik,
Dolgozom én mindenkivel,
Megkeresem a kenyerem.

Rábecsülöm a bíróra,
Annak a földnek adójáról.
Jönnék hozzám a zsandárok,
Hogy sok pénzt be kell adni.

Ki kell fizetni az adót,
De mikor jött a fővezér,
Amikor jöttek annak a pajtásai,
Azt mondták, hogy mindenkit lefelé.

Föltartottuk a kezenket,
Elvettük a zsandártól a fegyvereket,
A zsandárokat ki a mi tanyánkra,
Mi pedig a többi tanyán boldogan éltünk.

3./

De Bene Vendel tizenhat szél gatyája,
De el..... a kanizsai fegyházba.
Mosd ki babám ingöm, gatyám, fehérre,
Ma vagy holnap megyek a nagyító urakhó.

Adjon isten nagyító úr, jó estét!
De adjon isten Bene fiam, mi bajod?
Nagyító úr nem egyéb az én hibám,
Bujtáromat agyonlőttem az utcán.

Arra kérem a nagyító urakat,
Nézzék el ezt a csekély hibámat.
Hej, de Bene fiam nem lehet ezt elnézni,
Nem tudod te, hány lelket.....

Esztendőbe eccer esik ~~urnaptya~~/ nagypéntek,
Özvegyasszonyt megölelni nem vétek,
Csibogár, csebogág, Sári ne dobájj,
Merha én megdolblak néked jobban fáj.

Esztendőbe eccer esik urnapja,
Zsig Jóskának elveszett a kalapja,

Ha a Jancsi végig mën a főuccán,
Minyittya az ablaktá minden kislány,
A nyikorgós a sarkantyus csizmában,
Mindannyinak fáj a szive utánna.

De az csak ugy betyárosan integet,
Kicsalja a szivükből a szerelmet,

- - -

Esztendőbe eccer esik úrnaptya/ nagypéntek,
Özvegyasszonyt megölelni nem véték,
Csibogár, csebogár, Sári ne dobájj,
Merha én megdolblak néked jobban fáj.

Esztendőbe eccer esik urnapja,
Zsig Jósának elveszett a kalapja,

Csibogár, csebogár Sári ne dobájj,
Mertha én megdoblak, ének/ néked jobban fáj.

Az a kislány ki ellopta az este,
Egypár csókért visszaaggya estére,
Csibogár, csebogár, Sári ne dobájj,
Mertha én megdoblak énéked jobban fáj.

A Jóska ezt szívesen megis aggya,
De titokba, hogy az anyja ne tuggya,
Csibogár, csebogár, Sári ne dobájj,
Mertha én megdoblak néked jobban fáj.

Az adatközlő ezeket a dalokat Kecskés Józseftől tanulta.

Van két lővem, mind a kettő deres,
Mind a kettő a kocsmára keres,
Sej, denej, denej, denej,
Retyeputyi tyutyoronka.

Ne féj pajtás van pénz elég,
Én leszek a bálba jaz első vendég,
Sej, denej, denej, denej,
Retyeputyi tyutyoronka.

- - -

Leszett a pincelakat,
Jaj, de vén szeretőm akatt,
Sej tirárom, tirárom,
Sej tirárom, tirárom,

Alig várom az ürdögöt,
Hogy vigye el a vén dögöt,
Sej tirárom, tirárom,
Sej tirárom, tirárom,

- - -

Barna kislány vizért siet a kutra,
A gyűrűjét az ujjáról lehuzza,
Beledobja, nincs gyűrűje, vége mindennek,
Üzenhet a régi szeretőjének.

A barna kislánt kísérnék esküvőre,
De elveszett a karikagyűrűje,
Ég a gyertya, előtte egy magas feszület,
Barna legény, hogy esküggyek meg veled.
Ég a gyertya, előtte egy magas feszület,
Barna legény nem esküggyek meg veled.

- - -

Koppányi kislány olyan szép, mind egy kisbaba,
A homlokára göndörödik a haja,
Kék a szeme, az orcája piros lánggal ég,
Kalapál a legény szive, ha ránéz.

Kék a szeme, az orcája piros lánggal ég,
Majd meghasad a legény szive, ha ránéz.

6. A takácsok részeg csapok,
Kutyaszaros tobakosok,
Tetves molnárok,
Fazekasok ártatlanok,
Mint a bárányok.

3133

Nagy Oroszországban
Van egy fogolytábor,
Valahol a Bajkál-tó tövében.

Nagy szomorúságban
Messze a fogságban
Búslakodik két magyar legény.

Az egyik megszólal,
A másiknak mordja,
Pajtás, én a fogságot nem bírom.

Nem élek sokáig,
Nem bírom hazéig,
Rághagyom a testamentumom.

Meggyfa nyelű fokosomat
Öcsémre hagyom,
A kerikás ostoromat Nagy Pálnak adom.

A ládámba találsz majd egy
Fehér keszkenőt,
Add vissza ja Mariskámnak,
Isten áldja őt.

Van nékem egy cifra szűrőm,
Szép subém,
Van még egy szépen szóló
füzfa furulyám.

Legyen tiéd a tilinkó,
Fíjd el rajta, majd,
Hogy egy szegény magyar legény
A fogságba meghalt.

- - -

Böröcz István

- 1./ Szépen felsütött az őszi nap sugara,
Az aradi várörök ablakára.
Szánja azt a tizenhárom magyar vitézt,
Ki a tömlőc fenekén a halálra kész.

Mind a tizenhárman voltak magyaroknál generális,
 Diadalmas, győzedelmes száz csatán is.
 Elitelték felségsértő, pártütőknek,
 Mer a magyar szabadságér harcra keltek.

Uram fija a vitéznek akasztófa,
 Mintha gyáva útonálló lettünk volna,
 Hát nem volnánk mi is méltók egy lövésre,
 Mi egy katonás férfiút megilletne.

Ki is jöttek tizenhárman, szép egy sorba,
 Szemük előtt állott már az akasztófa,
 Damjanichot hagyják végső vértanúnak,
 Hogy ősréla a magyarok példázzanak.

Odasiet akasztófa közelébe,
 Megüleli, megcsókolja keservébe,
 Isten hozzád, szabadságom keresztfája,
 Rajted halok meg hazámért nemsokára.

Aradi vár, aradi vár halálvölgye,
 Híres, nemes nemzetünknek temetője,
 A sirunkon vérvirágok viruljanak,
 Bifelejthetetlen legyen a halál-nap.

- - -

Megjegyzés: A 2. sáv további részén, és a 3. sávon áthallatszik
 a többi sávra felvett szöveg, nem lehet lejegyezni.

férfi kórus énekel
 citera kíséret
 /Többek között ezt is énekelték/

Elszaladt a kis pejlovam a cedrusfa erdőben
 Elszakadt a csizmám a lovam keresésbe.

.....

Ismerem a lovam a csengő hangjáról
 Ismerem a kisangyalom büszke járásáról

.....

/A férfikórus egy tagja énekelte./

3. Biró Ferenc Margit nevű leánya
 Biró Ferenc Margit nevű leánya
 Kinek az leső nincs párja.

Margit leány sok legényt csalogatott
 De legjobban Kis Imre biztatgatta
 Ne félj Margit szivem párja szeretlek
 Jövő ősszel feleségül elveszlek.

De Imrének más kislány járt eszébe*
 Üzenetet küldött a Cserépékkal
 Hogy majd egyszer elfogok oda menni
 Zsuzsi lányát feleségül elvenni.

El si mentek oda egy szombat este
 Cserép Zsuzsi a kiskapuba leste
 Egypár jó szót, csókot is adott
 Babájának az asztálnál helyett adott.

Most már lányok menjetek a fenébe.
 Irassátok neveteket a könyvbe.
 Mert, ha eztet Biró Margit meg tudja
 A lányomat örökre elátkozza.

Éjfél után egyet ütött az óra
 Biró Margit vizért ment a kis kutra

Üszöntem néki azt sem fogadta
Hazament és magát felakasztotta.

Leánypajtásim én rólam tanuljatok
Igaz szivből szeretőt ne tartsatok
Lám a babám én igazán szerettem
Sokára sirba vitt a szerelem.

4. Ott állok a templom sarkán egyedül
Arra jön a régi babám, kikerül
Hogy is lehet egy kis lánynak oly szive,
Hogy a szeretőjét kitagadja belőle.
De, hogy is lehet egy kislánynak oly szive
Hogy a szeretőjét

Mindszent József

52

1. Madár levegőben szépen szól
Haragszik a kisangyalom, mert nem szól
Akkor szóljál kisangyalom énhozzám
Mikor az a daru madár visszaszáll.

Vissza az a daru madár sohasem száll
Az én szívem te utánad mindig fáj.
Fájt a szívem édes rózsám utánad
De már most is elepszte a bánat.

Moór László

/kórus is-/

Árva vagyok, árva
Nincsen nékem senkim
Szeretőmet is elhagytam
Vergye meg az Isten.

Kiszáradt karjai

.....

.....

.....

engem

/nem lehet érteni/

Fenyővári Géza

49 éves

- 1. Mind azt mondják bort iszik a báró
Akár báró, akár jó utra jár a ló,
//: Iszom én, mert még életemben
Pénzem panészt nem kapott zsebembé://

- 2. Tegnap este jöttem haza Budáról
Lejesett a vas a lovam lábáról
Nyisd ki kovács zöldre festett mély ajtódat
Vasald meg a keselylábu lovamat.

De még a kovács vasalja a kispajlovamat
Kimulatom a babámmal magamat.

- 3. A csatában földerítő az első
Hadnagy elvtárs azt vezeti legelől,
//: Már messziről kiáltja a bandának
Add meg magad egy földerítő bakának://

Hadnagy elvtársa mitől véres a lába
Talán bizon^o ellőtték a csatába^o
//:Ellőtték a jobb lábamat hajlásban,
Meg küll halni fíjajim a csatában://

A csatába földerítő az első

20. Hajzé felől, Hajzé felől jön egy sereg páva
Rászállott a, rászállott a rozmaring ágára
Gyerte hát legények, hajtsuk el a pávát
Le ne törje, le ne törje a rozmaring ágát.

/Hajzé az egy hegy, ami fölöttünk/

Ördög van, ördög van a botomba, a botomba'
Bujj ki ördög a botomból, te meg legény az ágyambul.

3132

94

21. Te kislány jól meggondold magadat,
Hová teszed le a lányságodat.
Gyöngyvirágos oltár elé leteszed
Onnan többé soha föl nem veheted.
22. Perücsényi legények, jaj de nagyon kevélyek
A lányokban válogatni szeretnek
Gyerünk lányok kemencére keresni
Perücsényi legényeket nem érdemes szeretni.
23. A réztoronyba kilencet ütött az óra
Az én kedves kisangyalom, most is kinn áll a kapuba
Én is arra jöttem, mentem el
Babám szive szomorodott el.

Csak azt mondd meg kisangyalom,
Rózsám, hogy felejtselek el?

Perücsényi sűrű erdő, leveles az ága,
Közepibe két szál rózsza, földre lehajlik az ága
Egyik hajlott a vállamra
Másik a rózsáméra
Csak azt mondd meg kisangyalom
Tijed leszek-e valaha?

24. Sej, haj minek menjek én el a templomba
Ha ja babám nem látom a karba?
Se a karban, se a karszékbe
Sej, haj hervad már a perücsényi temetőbe.

25. Hess légy, ne szállj rám,
Beteg vagyok én.
Hess légy, ne szállj rám
Beteg vagyok én.
Aggy egy csókot babikám
Csókért csókot anyalkám
Talán meggyógyulok még.

26. Üzentem a szeretőm anyjának
Más szeretőt keressen a fijának
Mert már engem menyecskének elvisznek
A fija felesége nem leszek.

Üzenem a perücsényi bírónak
 Márványkőből rakassa ki az utat,
 Márványkőből rakassa ki simára,
 Jön a babám csikorog a csizmája.

27. Pestre szombat este
 Nyagkamba borult egy kismenyecske
 Hozzák neki Pestről a pesti patikából
 Gyomorerősítőt a gyufagyárból.

De mikor én odaértem elfeledtem
 Patikáros urat arra kértem.
 Adgyon nékem olyan híres fűszereket
 Amitől a lányok szerelmesek.

1972. szept. 10.

Együd Irma

1911.

3132

1. Perücsényi párokia mellett,
Van egy bokor, nem terem egyebet,
Az termi a szerelem gyökeret,
Látod babám, nem leszek a tied.

Ezt a kislányt nem az anyja szülte,
Diófának a teteje ~~XXXXXXXXXX~~ termette
Diófának a teteje, zöldága,
Földre hajlik szomorúságába.

2. Kimentem a perücsényi erdőbe sétálni,
Oda hol a kakukk madár szokott dalulgatni,
Dalolj egyet kakukkmadár a többit nem bánom
Nékem is volt szép szeretőm, míg élek sajnálom.

Kimentem a perücsényi erdőbe sétálni
Ott láttam egy barna kislány keservesen sirni.
Odamentem megkérdeztem, miért sir keservesen
Házasodik a szeretőm, verje meg az Isten.

Kimentem a perücsényi erdőbe sétálni,
Ott láttam egy barna kislányt gyöngykoszorút kötni,
Odamentem megkérdeztem, hogy köll azt csinálni,
Bánatosan azt feleli tessék megpróbálni.

Kimentem a perücsényi erdőbe sétálni
Ott láttam egy barna kislányt gyöngybokrétát kötni,
Odamentem megkérdeztem minek a bokréta
Bánatosan azt feleli jó lesz a siromra.

3. Perücsényi kocsmában ecet ég a lámpában
Se nem pislog, se nem ég
Három baka a vendég,
Baka huzatja, babáját mulattatja.

4. Lányok, lányok perücsényi lányok
Vessen lángot a fehér szoknyátok
Az is azért vessen piros lángot,
Mer' a szeretőmet elesábitottátok.

Látod rózsám azt a piros rózsát
Nappal nyilik este viszem hozzád,
Este járok mikor senki se lát,
Mégis irilli az egész világ.

Irigyeim hagyjátok szeretni
Hagyjátok a szememet rávetni,
Rászokott a szemem az intésre
Gyöngye karom a legány ölelésre.

5. Erdő, erdő, de szép kerek erdő
Közepibe van egy gyász temető
Bárcsak engem abba temetnének

Menyecskeének el ne vihetnének.
Erdő, erdő de szép kerek erdő,
Közepibe két szál rózsavessző.
Én vagyok a vessző egyik ága,
Én vagyokaz, kinek nincsen babája.

6. három alma, de sárga
Az szeretem, aj de igazi árva
Megtuttom nem sokáig lesz árva
Jövő őszre én leszek a babája.

7. Összeillik a a tormával,
Üzvegyasszony dicsekszik a fijával.
Se nem gazdag, se nem olyan szép
Maga vóna a faluba, még se kén.

Édesanyám száz bocsánat Magának
Bocsássón meg még egyszer a lányának
Látod anyám, mind ilyen a fijatal
Az anyának szót fogadni nem akar.

8. A perücséhyi csörgős malom, Örzsike kis galambom,
Bánatot örölnek azon, Örzsike ragyogó csillagom.
Nékem is van egy bánatom Örzsike kis galambom,
Odaviszem lejáratom Örzsike ragyogó csillagom.

Kék a kökény majd megkékül Örzsike kis galambom
Most vagyok szerető nélkül Örzsike kis galambom,
Majd megkékül feketére, talállok én szeretőre
Örzsike ragyogó csillagom.

9. Este van már késő este, nem látok
Gyere babám gyujtsál gyertyavilágot,
Gyere babám gyujtsál gyertyát
Mutasd meg a szeretőmnek házát, hogy merre van.

Lekaszálták már a réten a szénát,
Elvágják a fülemüle balszárnyát
Fülemüle busul a balszárnyáért
Én is busulok a régi babámért.

10. Mikor nékem fertályfődem vóna,
Kedves babám is az enyém volna.
De mivel, hogy szegény vagyok

Fertályfődem nincsen
Anyád előtt, apád előtt, becsületem nincsen.

11. Vettem kendőt, selyem kendőt,
Jaj de hosszú a rojtja
Ha fölköttöm bállomat takarja,
Eladom a 100 forintos jegykendőm
Még estére kiváttam a szeretőm a kocsmából.

12. Barázdáról, barázdára, szépen szól a pacsirta
Na szomorid a szívemet te csalfa
Mert ha soká szomorítod árva szívemet,
Majd meglátod nemsokára halva találsz engemet.

Ég a gyertya, ég a lámpa a függönyös szobába
Barna kislány szomorkodik magába.
Barna legény csengő hangon csak azt énekli
Hogyha szeretsz kis angyalom csak egy szóra gyere ki.

13. Kiskalitka, nagykalitka, magam vagyok
Volt nekem egy szép szeretőm nem hallgattam szavára,
De mijóta rá hallgattam gy szép barna legényre
Rabja lettem, mint kis madár, kalitkába betéve.

Most varrják a szeretőmnek az esküvői ruháját,
Most varrják aztat, a szép feket selyemből.
Ha ránézek két szememből hull a könnyem, mint a zápor
.....

14. Ez a kislány, de beteg
Levest enne, de meleg,
Vizet inna, bögre nincs
Kutra menne, k vödre nincs.

Van néki egy jó anyja,
Az küldte el a kutra
Mig az anyja kuton járt
A lányánál legény járt.

Édeslányom ki volt,
Kinek a gatyája maradt itt?
Kerékpárok bakáé
Ki hármát lőtt a hazáért

Hát az ágyat mi lelte?
 Hogy így le van heverve,
 Cica játszott egérrel
 Én a meg a szeretőmmel.

15. Esik eső az árpa tarlóra
 Ne hallgass lány a legény szavára
 Mer* megülel megcsókol
 Hátad mögött kinevet, kicsufol.

Esik eső az űkröm szarvára
 Gyere babám ültess föl a lóra,
 Gyöngye vagyok nem bírok fölülni,
 Kispej lovam nem akar megállni.

16. Özvegyasszony a lánya ágyát magasra vetette,
 Szeretője a kalapját rajta felejtette.
 Hozd ki a kalapom, tegyed a fejembe,
 Hogy ne süssön a napsugár a csalfa két szemembe.

17. Perücsényi bíró udvarába
 Állnak a kislányok kétsorába,
 Mindenkinek ott van a szeretője
 Csak az enyém hervad a temetőbe.

1972. szept. 10.

Egylid Irma

1911.

3132

1. Perücsényi párókia mellett,
Van egy bokor, nem terem egyebet,
Az termi a szerelem gyökeret,
Látod babám, nem leszek a tied.

Ezt a kislányt nem az anyja szülte,
Diófának a teteje ~~XXXXXXXXXX~~ termette
Diófának a teteje, zöldága,
Földre hajlik szomorúságába.

Mónár, van-e pénzed,
Mónár, van-e pénzed,
Van.

//: Sublatomba van a pénzem
Csak az életemet félttem ://

Felsőbe jéz apró,
Alsóba a bankó,
//: Középsőbe van a huszas
Jó barátom, vigan mulass. ://

9. Udvaromba van egy kerek kut,
A mellett van egy gyalogut,
Akármilyen nagy is ott a sár,
Minden barna kislány
Vizér odajár.

10.

Árá alának

Le van huzódva ja bokorba ja pap,
 Megmozdult a cilinder kalap
 Kiugrott a gelegonya bokorbu ja pap

futásnak eredt,

Plebános ur utána eredt,

//: Belekopaszzkodott a Bokorba,
 Huzta-vonta ráncigáta ba ja bokorba. ://

Plébános ur csak egyre kérem,

Ne vögyé jel a szüzességem,

//: Plébános ur rá se hallgatott,
 Juliskának lába közé odanyomott. ://

Kis Juliska már nem imádkozott,

Megcsokuta százszor a paot,

//: Átölelte karcsu derekát
 Nyomott rajta plébános ur kilenc numerát ://

11.

Elszaladt a szilaj csikó,

Utánament, utánament a számadó

//: MÖgájj szilaj, a szentedet
 Holnap délre kiterittem a bőrödöt ://

Volt szeretóm, volt szeretóm tizenhárom

Tiz elhagyott, tiz elhagyott maradt három

Kettő megcsalt, maradt még egy,

Azt az egyet ha lehet én csalom meg.

12.

Udvarunkban van egy szép díjófa,

Alatta van egy pelyhes nyoszolya,

Abba fekszik egy barna menyecske,

Ágya jelött a lengő bölcsője,

Szép lábával szépen ringatgatja,

Szép szájával szépen csicsijgatja.

//: Csicsi baba, eszem a szép szádat,
 Verje meg az Isten az apádat ://

Limbes-lombos a dijófa ága,
Megver Isten érettem nem sokára,
Megver Isten én érzem tégedet
Mer megcsaltad az igaz szívemet.

Udvaromba van egy szép diófa,
Alatta van egy terhes nyoszolya,
Barna legény tekints fel az égre,
Vagy tekints a kicsike gyermekre
//: Tekintettem, mikor megcsaltalak,
Kisangyalom a jó Istenre hagylak ://

A füzianak füje nincs,
A vendégnek szeme nincs,
Szeme volna elmenne,
Itt nem szemtelenkedne.

14.

Neköm is vót egyszer
Alugyá babuska,
Szép török babuska,
Neköm is vót egyszer.

Egy szép babuska,
Elvitte ja török,
Elvitte ja török,
Most is megismerném.

Szeme szömölcséről,
Karja fehéréről
Alugyé babuska,
Szép török babuska.

8.

Jaj, de nehéz a szerelmet titkolni
Tűvis közül a kék ibolyát kiszönni.
Vadrózsafa ereszd el a hárvá kezemet,
Kit szerettem, az az enyém nem lehet.

Jaj de nehéz egy vánkosra fekünni,
Ki a'urát igazán nem szereti

108

- 15 -

//9: Tudom bizony, mer én aztat, sejt de próbátam.
Még az ellenségemnek se kívánom ://

3132

109

9

29. Igal jul. 15

Vajda Józsefné

1905.

3132

Balaton rózsája mind ott, mond ott nyilik benne
Gyönyörű barnalány benn ül az ölembe.

1. Balaton kiskertje drót al van kerítve
Balaton rózsája mind lehull a földre
Lehullott a földre vége, vége a szép nyárnak
Gyönyörű galoambom elválnak egymástól.

Gyönyörű Balaton kővel van kerítve
Balaton rózsája mind ott nyilik benne
Balaton rózsája mind ott, mind ott nyilik benne.
Gyönyörű barna lány te vagy az eszembe.

Gyönyörű Balaton kővel van kerítve
Balaton szép lánya mind ott fürdik benne,
Balaton szép lánya mind ott fürdik benne.
Szeretóm a régi most jutott eszembe.

Balaton kiskertje dróttal van kerítve
Balaton rózsája mind ott nyilik benne
Balaton rózsájá mind ott nyilik benne,
Gyönyörű barna lány benn ül az ölembe.

110

12.8

Hol jártál az este cinege madár,
Ablakidnál vártam drága violám,
Mér nem kopogtattál, cinege madár,
Mer félttem az uradtól, drága Mariskám.

Nincs itthol az uram, cinege madár,
A kisbári erdőn teknyőket csinyál.
Rossz a lova lába, nem gyün az ehes, haza,
Kártyázhatnánk rózsám egész éjszaka.

Nem megyek be szivem, bátha haza ér,
Mit szól akkor nekünk, hogyha nálad ér,
Rossza lova lába, nem gyün az haza,
Birkózhatunk rózsám, egész éjszaka.

13./

..... kanász mit főztél?
Tüdőt káposztával,
Mivel rántottál bele?
Habsas szalonnával.
Hát az öreg eszik-e,
Meggy neki egy tállal,
A nem eszik, vágd a kupájába.

5./

Rászállott a páva
Vármegye házára,
Vizet visz szájába,
A rabok számára.

Rab vagyok, rab vagyok,
Mikor szabadulok,
A régi rabságba,
Térdig vasba vagyok.

Térdig vagyok vasba,
Derékid bilincsbe,
Kiapad a szemem
A nagy szenvedésbe,

Szállj el páva szállj el,
Házunkon keresztül,
Szólj be az anyámnak,
Maga van egyedül.

Ha kérdi hogy vagyok,
Nagyon beteg vagyok,
A régi rabságból
Talán meg is halok.

Mert térdig vagyok vasba,
Derékig bilincsbe,
Kiapad a szemem
A nagy sötétségbe.

Fejem alatt folyik
A Rábának a vize,
Fejem fölött sivit
Annak a szellete.

Oda vagyok zárva
A csillagbörtönbe
Kiapad a szemem
A nagy hidegségbe.

Szállj el páva szállj el,
Házunkon keresztül
Szólj be az anyámnak
Maga van egyedül.

Ha kérdi hogy vagyok,
Szabad madár vagyok,
A régi rabságból
Máma szabadulok.

Máma szabadulok,
Holnap haza megyek,
Anyám két karodra
Sirva rárepülök.

Vessél párnás ágyat,
A fáradt fiadnak
Meg annak a szép kis
Páva kismadárnak.

Megpihenünk ketten
Az első szobába,
Aranytollú páva
A rugonyos diványon.

Főket a fényes nap,
Ereszté sugarát,
A szép páva madár
Terjegeti szárnyát.

Elrepül a Páva
Kelet, nyugot felé
Kiterjesztett szárnya
Az ég alja felé.

Elrepül a páva
Kelet, nyugot felé,
Kiterjesztett szárnya
Vármegyeház felé.

6./

Ezerkilencszáztizennegyedik évbe,
A jó Isten letekintett a földre,
Széjjel nézett e szomorú világba.
Hogy harcolnak benn a magyar huszárok.

Kék ruhába jön az orosz hadsereg,
Hullt a golyó, mint a záporfőrgeteg.
Ágyugolyó hasítja a levegőt,
Magyar baka borítja a vérmezőt.

Jaj Istenem, hol fogok én meghalni,
Hol fog az én piros vérem elfolyjni,
Doberdói fennsík lesz majd a sirom,
Arra kérem a jó anyámat, ne sirjon .

Egy kis leány kiment a vérmezőre,
Gyöngykoszorút vitt ki mind két kezébe,
Nem találja szeretője sirhalmát,
Viszta viszi nefejejcs koszorúját.

7./

Lemberg alatt van egy kerek erdő,
Közepébe egy gyászos temető,
Abba fekszik százhusz magyar halva,
Eltemette gyászos Galicia.

Köpnöyegem gyászos szemfedelem,
Oroszország földje takar engem,
Sirhatsz-réhatss anyám otthonába,
Nem talál a fia sirhalmára.

Sirhat-réhat anyám a szobájába,
Nem talál az ura sirhalmára.

8./

Ablakimba, ablakimba, besütött a holdvilág,
Aki egyet, kettőt szeret, nincsen annak jóvilág
Lám én csak egyet szeretek, mégis de sokat szenvedek,
Ez a kutya hamis élet, csalta meg a szívemet-

Az én kedves kisangyalom bánata tesz a sirba,
Old fel, old fel turul madár, hogy legyek én szabad madár,
Ez a kutya hamis élet csalta meg a szívemet.

9./

Jó estét barna menyecske,
Hol járt ilyen késő este,
Elnök úrhó jöttem, kérem,
Örülök hogy itthon érem.

Elnök urat arra kérem,
Egy lebelet írjon nékem,
Nem kívánom fáradságát,
Mégfizetem én az árát.

Jöjjön hát az irodámba,
Nyomjuk a pücsétet rája,
Jöjjön hát az irodámba,
Készen az iroda ágyam.

Jaj de sötét a szobája,
Nincsen egy gyertyavilága,
Nem kell ide gyertya Máris,
Kezembe a kalamáris.

Jaj de kopasz a micsodája,
Nincs e valami hibája,
Elnök uram ne csodálja,
Az egész téesz ezt használja.